

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

גליון הש"ס

תום' ד"ה וצריכא.
קבלת תשובתם. עי' תשובת
סער אפרים סי' נ':

הגהות הב"ח

(א) נב' משום דנפיש
ובותייהו אלל יחיד:
(ב) שם אל"ר יומנן דאמר
ר'ש בר נחמיה א"ר
יונתן מה דכתיב נאס:
(ג) שם אל מיתה אינא
דאמר ר' לך יוסי מין
דלינא: (ד) רש"י ד"ה
ומן וכו' והכא מבקשי
גמלי וכו' ד' נמחק:
(ה) תוספות ד"ה אלל
וכי' מיירי צפירה
כדכתיב וימת:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) יִצְלֵי לָנוּ (צו) (ב) וְיִמְצָא
(ג) כֹּסֶת גִּי' (ד) שֶׁ
יִוְנָה לֵה: (ה) סִנְדְּרִית לָנוּ:
(ו) אֶחָד, (ז) יְבוּמוֹת סָב.
(ח) נִדְרֵי יוֹ (ט) וְלִשְׁלֹי (י)
שָׁבָת פֶּה. עִשָּׂא (יא) יִצְלֵי
לָנוּ וְיִמְצָא, י' וְיִשְׁרִיבֵנּוּ נִד.
עִשָּׂא (יב) לִפְנֵינוּ בִּקְרָא
נִשְׁלֹם, (יג) נִשְׁרֵי עֵקֶב
לִימָא, (יד) מִצְרֵי שָׁבָת:
(טו) יִצְלֵי אַחֵר דִּי'ה לִשְׁמַחְתָּ:
(טז) שְׁמוֹן טָיָא, (יז) כִּסְיָא:
מַלְכוּת, (יח) דְּבִרֵּי אֱלָא:
(יט) מִלְחָמָא מִצְרֵי שָׁבָת (כ)

תורה אור השלם

1. ואלה דברי ה'
 אשר אמרתיכם ואתם ידעתם כי
 ישו ואנכם נאמרו הדם של
 משיח אלזה יעקב העמים
 ומרות ישראל:
 ששאל כ כ א
 2. אז יבקע ששור אורח
 וארכבו מהרה תצמח
 ויחלץ לגפני צדוק בשר
 יי יאסף:
 ישעיה נח
 3. ילפתו אריות דרבים
 יעלו בתהו יאבדו:
 איו כ ו י
 4. יהי כדברה אל יסף
 ישי יום ולא שנוע אליהם
 ילשכב אצלח להיות
 עמקה:
 5. אני אמתחי אלזהם
 אתם בעל עולמם
 אכן כאדם תמותון
 וכאדם תהיום חללים:
 תפלה כ ו-ו
 6. ואתם פרו ורבו שרצו
 כארץ ירבו בה:
 בראשית ט
 7. לך אמר לכם שובו
 לכם לאלהיכם:
 דברים כ
 8. מי יזה ויהי לכם בן
 אתם כי ילדתי אתם ולשמר
 את כל מצותי כל הימים
 למען ישלם להם
 ולבניכם לעולם:
 דברים ה כה
 9. אתם ספר תולדות אתם
 יצאו מן אלהים אדם
 בדמות אלהים עשה
 אתו:
 10. ומה יקר רצון
 אל מה עצמו ראשיהם:
 יעקב קלט יז
 11. כי לא תלעם ארוב
 אתם לנצח אצפון כי ירח
 מלפני יעטון ותשמות
 אני עשיתי:
 ישעיה נח טו
 12. ארץ אלהים את כל
 אשר עשה ויהי טוב
 מאד ירדו ערב ויהי בקר
 יאמר הושיע:

13. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
 בְּחֹזֶק שֵׁב מִצְרַיִם
 מִתּוֹ כֹּל הָאֲנָשִׁים
 הַמִּקְשָׁשִׁים אֶת עַמִּי:
 שְׂמַת ד' ט'
 14. בְּמַחֲשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי
 כְּמִי עוֹלָם: אִיכָה ו'
 15. אֵל אֵל תְּהִי כְּמֹת
 אֲשֶׁר בָּרְאוּ מִרְעָם אֲמוֹ
 וַיֹּאכֶל חֶצִי בָשָׂר:
 מְדַבֵּר י' כ'
 16. וְתָרָא רָחֵל י' אֵל
 לְדָה לַעֲקֵב וְתִקְּנָה דָּחֵל
 בְּאִתּוֹתָהּ וְתֹאמַר אֵל
 עֲקֵב: הִנֵּה לִי בָנִים וְאֵם
 אֵין מִתָּה אֲנֹכִי:
 בְּרֵאשִׁית א'
 17. אֵם חֲבוּתָהּ תִּלְכוּ

וְאֵת מִצּוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם
וְעַל צִרְיָהֶם אֲשִׁיב יָדִי: תִּהְיֶה
זִרְעָךָ וְצֶאֱצָאִי מֵעֵיךְ בְּמַעוֹה
לְמָה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לֵאמֹר

לומר לך. גזירת מלך היתה ליתן פתחון פה נשנים: דמפרסם
הטאטאין. ואיכא חילול אימא לא לימקצלו: מלפסו. מעטפסו לשון
מלבוש כמו מלפסין את החיטוב בשבת (שבת דף קטז:). לאזוטיו. עושי
העובל: לא באנו לעולם. שזיו כמלאכים ולא הולידו בנים: לאוס. בנים
שהיו כבר בעמידתם בסיני: לשמחה
עונה. שעד עתה נאסר להן אל תגשו
אל אשה: עד שילכו וכו'. ואורז יש
ושמו גורף ומדרשית נאורו כל הששמות
העמידות להולד ונתנם לשם: כי לא
לעולם אריב. לאחר זמן הגאולה ולא
ללנצח לקרופ מלגאול כי רוח אשר לפני
שמו שגבון יעטוף הוא המאחר
כמו העטופים ללבו (בראשית ג) ונשמות
שאני עשיתי: כמי שלא באנו לעולם.
לפי שהן חיים לעולם וכל זמן שהן
קיימות יראו אנו חשודין כלום: הא לא
קצלו ישראל את המורה. היו שומע
מכאן שלא קצלו לקבל סכר היום
בעולם הזה אלא שלא תהא אומה
ולשון שולעת בהן וזו היא טובה הכתובה
בהן למען יטב להם: הוא דמאר.
ר"ל: עניות. שמשחטאו שלטו בהן
בזוהאס^ה המכלים את ממונם כל היום
בזוהא (לכחול: דן ואזירס. דמאר
מאר (מדרש דף סד:). כל מקום שנאמר
נניס נשנים אינן אלא דמן ואזירס
והכא^ה במדקשי נפשו כתי' נניס היינו
אזותן עזרים שהלשינו עליו: וכן הוא
ואומר לו עמי שומע לי. שהקציה
ממתחנן לפנייה שישמרו את המורה.
לו עמי היינו תחינה כמו הן לו יהי
כדברך (בראשית ג): כפוי עובה.
אינן מכירין להחזיק טובה לעולם:
בלעס

לכנס לאחריכם לשמור
 ייטב להם ולבניהם וגו' לאותן העומדים על הר סיני וה'
 "זה ספר תולדות אדם וגו' וכי ספר היה לו לאדם ו'
 לו הקב"ה לאדם הראשון דור דור ודורשיו דור דור ו'
 כיוון שהגיע לדורו של ר"ע שמח בתורתו ונתעצב ב'
 יקרו רעך אל [וגו'] וא"ר יוסי"א אין בן דוד בא עדי'
 שנאמר ¹¹ [כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף]
 ונשמות אני עשיתי לא תימא אנו לא באנו לעולם
 לעולם למימרא דאי לא חטאו לא הוו מייתי והכתיב
 נחלות על תנאי ומו כתיבי קראי על תנאי אין דהכי
 לקיש מאי דכתיב ¹² ויהי ערב ויהי בקר יום הששי
 עם מעשה בראשית ואמר אם מקבלין ישראל את ה'
 אחזיר אתכם לתוהו ובוהו מיתבי"ב מי יתן והיה ל'
 מהם מלאך המות א"א שכבר נגזרה גזרה הא לא קי'
 אלא כדי שלא תהא אומה ולשון שולטת בהן שנגז'
 ולבניהם עד עולם הוא דאמר כי האי תנא דתניא ר'
 ישראל את התורה אלא כדי שלא יהא מלאך המ'

⁵אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם חבלתם
ללמען ייטב להם ולבניהם עד עולם טובה הוא דהויא
מיתה אין לך טובה גדולה מזו ות"ק נמי הכתיב אם
חשובים כמתים אלו הן עני סומא ומצורע ומי שאין
רדתו ואבירם ומי מתו מיהו הוו אלא שירדו מנכס
מצורע דכתיב ¹⁵אל נא תהי כמת ומי שאין לו בנים
¹⁷אם בחקתי תלכו אין אם אלא לשון תחנונים וכן
אכניע ואומר ¹⁹לו הקשבת למצותי ויהי כנהר שלוח
⁸מי יתן והיה לבכם זה להם אמר להן משה לישראל
ברוך הוא לישראל מי יתן והיה לבכם זה להם היה

אתם: ויקרא כ ו 18. לו עמי שמע לי ישראל בדרכי הלב: ממעט אויביכם אבניע סא פא ייטו 19. לוא הקשבת למצותי ויהי כהר שלומך וצדקתך בגלי הים: ויהי כחול ו לא יבירת ולא ישמד שמו מלפני: ישיבוו מח ייט 20. וידבר הקם באלהים ובמשה ת במדבר כי אין לחם ואין שמ ונפשנו קצה בלחם הקלקל: במדבר כא ה

[illegible]

ה.

וְצָרִיכָא פֿי' לכתוב חטאס * וקבלת תשובות: **שְׂאֵל מֵלֵא** *
חטאו לא באנו לעולם. ואע"ג דלמרינן פ"ק דערווין
(דף יג. וס) נמנו וגמרו נוח לו לאדם שלא נברא היינו בתחלת
לילדנו שאין ידוע מה יהא בסופו אבל כשהוא נדיק אשריו ואשרי
הדור ש הוא בתוכו ועוד דלמסקנא
דכמי שלא באנו לעולם חמי שפיר:
אֵין בן דוד בא עד שיבטלו נשמות
שבגוף. וא"ת מ"מ יכלו ע"י
עובדי כוכבים שיהו מולידים ואומר
הר"ר אלתרן דשמות של ישראל ושל
עובדי כוכבים אינן בגוף א' והא דלא נשאל
(שם ז.) עתידה אשה שתלד בכל יום
ליומות המשיח שמא י"ל גוף חדש וגשמות
חדשות יהיו: **כ' רוח מלפני יעסוף.**

משיח נקרא רוח דכתיב (זכח ד)
רוח אפינו משיח ה' וה"פ דקרא
המשיח מלפני יאחר כמו העטופים
ללבוש על ידי נשמות אשר עשיתי:
אלא יירדו מנבסיהם. לדיכא
למימר סומים היו לדיכא

העובר עבירה אחת
הדין שנאמר ³לפלתו
א אומר קשורה בו
ע אליה לשכב אצלה
אצלה בעוה"ז להיות
ב בוא ונחזיק טובה
ג לא חטאו אנו לא
ד אני אמרתי אלהים
ה חבלתם מעשיכם אכן
ו מרא דאי לא חטאו
ז ואתם פרו ורבו עד
ח אדאמור להם שובו
ט עונה והכתיב *למען
י מר ר"ל *מאי דכתיב
יא שון מלמד שהראה
יב מיז דוד דור ופרנסיו
יג יתתו אמר ¹⁰ולי מה
יד שיכלו נשמות שבגוף
יז י רוח מלפני יעמוף
יח שלא כמי שלא באנו
יט מפרשת יבמות ופרשת
כ אמר רבי שמעון בן
כא למד שהתנה הקב"ה
כב וורה מוטב ואם לאו
כג בם זה ¹¹להם לבטל
כד ו ישראל את התורה
כה *למען ייטב להם
כו יוסי אומר לא קיבלו
כז שולט בהן שנאמר
כח

מעשיכם אכן כאדם תמותון ורבי יוס' נמי הכתיב
הא מיתה איכא ^א (רבי יוס') אמר לך כיון דליכא
כאדם תמותון מאי מיתה עניות ^ז דאמר מר ארבעה
בנים עני דכתיב ^{יג} כי מתו כל האנשים ומאן נינהו
הם סומא דכתיב ^{יד} במחשכים הושיבני כמתי עולם
יכתיב ^{טז} הבה לי בנים ואם אין מיתה אנכי תנו רבנן
גוא אומר ^{יח} לו עמי שומע לי [וגו'] כמעט אויביהם
וגו' ויהי כחול זרעך וצאצאי מעיקר וגו' תנו רבנן
כפוי טובה בני כפוי טובה בשעה שאמר הקדוש
הם לומר תן אתה כפוי טובה דכתיב ^כ ונפשנו קצה
בלחם

[illegible]

(א) ז"ל ופרכינן דמשמע דקבלו רק למען להיטיב להם. (ב) נראה דחסר כאן וכז"ל ת"ר מי יתן וכו' אמר להם משה לישראל היה לכם לומר וכו'.